

Civilutskottets betänkande

1979/80:12

med anledning av propositionen 1979/80:72 om bostadsanvisningslag, m. m., jämte motioner

1 Propositionen

Regeringen har i propositionen 1979/80:72 (bostadsdepartementet) föreslagit riksdagen att anta

dels de av lagrådet granskade förslagen till

1. bostadsanvisningslag,
2. lag om ändring i jordabalken,
3. lag om ändring i bostadsrättslagen (1971:479),
4. lag om ändring i lagen (1973:188) om arrendenämnder och hyresnämnder,
5. lag om ändring i lagen (1974:1082) om bostadsdomstol.

dels förslaget till lag om ändring i lagen (1973:189) med särskilda hyresbestämmelser för vissa orter.

I propositionen läggs fram förslag till en bostadsanvisningslag. Lagen är avsedd att vara ett medel för kommunerna att genom förmedling av lediga bostadslägenheter skapa ökade förutsättningar för en allsidig befolkningsammansättning i kommunernas bostadsområden.

Med stöd av bostadsanvisningslagen får en kommun rätt att besluta att ett eller flera bostadsområden i kommunen skall vara bostadsanvisningsområde och att alla eller en del av bostadslägenheterna inom området – med vissa undantag – skall upplåtas enligt bestämmelserna i bostadsanvisningslagen.

Ett beslut om bostadsanvisningsområde medför skyldighet för husägarna i området att underrätta kommunen så snart någon lägenhet, som omfattas av beslutet, blir ledig. Om kommunen vill förmedla en ledig lägenhet, kan kommunen antingen föreslå att lägenheten skall upplåtas till en viss bostadssökande eller bestämma att upplåtelsen skall ske till kommunen. Husägaren kan vägra upplåtelse till en bostadssökande men är skyldig att upplåta lägenheten till kommunen om den begär det. Sker upplåtelsen till kommunen, kan kommunen upplåta lägenheten i andra hand utan att något medgivande från husägaren behövs.

Lagförslaget innehåller också regler om villkoren för de upplåtelser som sker med stöd av lagen och om ersättning i vissa fall för utebliven hyra m. m.

I propositionen föreslås också ändringar i bl. a. 12 kap. jordabalken (hyreslagen) och i bostadsrättslagen (1971:479).

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 juli 1980.

Enligt lagen (1973:189) med särskilda hyresbestämmelser för vissa orter –

den s. k. bristortlagen – är det förbjudet att utan tillstånd av hyresnämnden hyra ut bostadslägenhet för väsentligen annat ändamål. I propositionen föreslås att lagen snarast ändras så att lägenheter får tas i anspråk för utbyggnad av barnomsorgen utan att tillstånd behöver inhämtas från hyresnämnden.

2 Motionerna m. m.

Utskottet har i detta sammanhang behandlat

dels de under allmänna motionstiden 1979 väckta motionerna 1978/79:

395 av Pär Granstedt m. fl. (c) vari föreslås att riksdagen hos regeringen hemställer om förslag till åtgärder för att införa obligatorisk anmälningsskyldighet av lediga lägenheter för hyresvärdar, anvisningsrätt för bostadsförmedlingarna och ett bättre samarbete mellan bostadsförmedlingar och arbetsförmedlingar i enlighet med vad som anförs i motionen.

396 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari, såvitt nu är i fråga, föreslås

20. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att förslag om obligatorisk kommunal bostadsförmedling snarast bör föreläggas riksdagen.

788 av Olof Palme m. fl. (s) vari, såvitt nu är i fråga, hemställs

4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att riksdagen bör föreläggas förslag till lagstiftning om kommunal anvisningsrätt för bostäder i enlighet med vad i motionen anförts.

5. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inriktningen av bostadsförmedlingen.

dels de under allmänna motionstiden 1980 väckta motionerna 1979/80:

752 av Marianne Karlsson (c) vari hemställs att riksdagen anhåller att regeringen låter utreda möjligheten att införa medbestämmandelag för hyresgäster med utvidgat ansvar för hyresgästerna att svara för vården av fastighetens inre och yttre närmiljö som ett led att komma till rätta med den ökade segregationen, våldet och vandaliseringen.

1832 av Gunnar Oskarson m. fl. (m, c) vari hemställs att riksdagen antager förslaget till bostadsanvisningslag med nedan angivna ändringar och tillägg.

1. 1 § första stycket ges följande ändrade lydelse: Om det behövs för försörjningen med bostäder till alla eller vissa hushåll inom en kommun eller inom ett område i vilket kommunen ingår och som kan anses utgöra en enhet i bostadsförsörjningshänseende, får ett eller fler bostadsområden i kommunen förklaras vara bostadsanvisningsområde.

2. 2 § kompletteras med ett nytt andra stycke med följande lydelse: Beslut om bostadsanvisningsområde får fattas först sedan kommunen försökt lösa bostadsförsörjningen för ifrågavarande område genom avtal med berörda husägare eller deras organisationer.

3. 6 § andra stycket ges följande ändrade lydelse: Förbudet enligt första

stycket gäller inte sedan kommunen underrättat husägaren om att kommunen inte önskar anvisa någon bostadssökande eller få lägenheten upplåten till sig. Förbudet gäller inte heller om upplåtelse av lägenheten beror av anställning hos husägaren och lägenheten även tidigare var upplåten till följd av sådan anställning, om lägenheten upplåts enligt bestämmelserna i 12 kap. 46 § tredje stycket jordabalken eller om hyresgäst i förlängningstvist enligt 5 eller 10 samma paragraf befunnits ej ha rätt till nytt hyresavtal.

4. 8 § kompletteras med ett nytt andra stycke med följande lydelse: Kommunen skall vid anvisning av bostad ta hänsyn till såväl den anvisade hyresgästens behov av bostad som husägarens och övriga hyresgästers intresse,

5. 10 § kompletteras med ett nytt andra stycke med följande lydelse: Detsamma gäller om kommunen åsidosätter reglerna i 8 § andra stycket.

6. kombinerade lägenheter undantas i 1 § andra stycket. Alternativt införs 36 § i uppräknigen 6 § första stycket andra meningen.

7. 7 § kompletteras med ett nytt stycke med följande lydelse: Är sådant meddelande från husägaren till kommunen avsänt i rekommenderat brev under mottagarens vanliga adress, skall husägaren anses ha fullgjort vad som på honom ankommer.

1833 av Olof Palme m. fl. (s) vari, såvitt nu är i fråga, hemställs

11. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inriktningen av bostadsförmedlingen,

1839 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari föreslås

1. att riksdagen i anledning av propositionen 1979/80:72 om bostadsanvisningslag, m. m. beslutar att i den föreslagna lagen göra de förändringar som föreslås i motionen,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att förslag om obligatorisk kommunal bostadsförmedling snarast bör föreläggas riksdagen.

Göteborgs kommunstyrelse har i skrivelse förordat att det skall bli möjligt för kommun att uppdra åt annan nämnd än kommunstyrelse att fatta beslut i fråga om bostadsanvisningsområde.

3 Utskottet

3.1 Förslaget till bostadsanvisningslag

3.1.1 Allmänt

Utskottet ställer sig bakom förslaget att genom en lagstiftning av förordad typ ge kommunerna möjlighet att genom förmedling av lediga bostadslägenheter aktivt bidra till att skapa allsidig befolkningssammansättning i kommunernas bostadsområden. I denna bedömning ligger att utskottet inte tillstyrker motionen 1979/80:752 (c) som utgår från att en anvisningslag inte

bör införas. Bedömningen innebär också att utskottet inte funnit tillräckliga skäl för att enligt förslag i motionerna 1978/79:396 (vpk) yrkandet 20 och 1979/80:1839 (vpk) yrkandet 2 förorda att riksdagen begär förslag till en obligatorisk bostadsförmedling med anvisningsrätt gällande alla lediga lägenheter, även överlåtelse av bostadsrätt och småhusförsäljningar. Utskottet tar nedan upp motionsförslag till specifika ändringar i lagförslaget m. m.

Genom förslagen i propositionen får syftet med motionerna 1978/79:395 (c) och 788 (s) yrkandet 4 anses tillgodosedda.

3.1.2 Bostadsanvisningsområde

Den allmänna förutsättningen för att lagen skall kunna sättas i faktisk tillämpning är att anvisningsmöjligheterna "behövs för bostadsförsörjningen inom en kommun ---" (1 §). Häremot ställs förslaget i motionen 1979/80:1839 (vpk) yrkandet 1 (delvis) om att lagen i princip skall gälla generellt för alla kommuner utan särskilda kommunala beslut eller att länsstyrelsen skall kunna föreskriva tillämpning av lagen inom visst område på framställning av hyresgästorganisation. Motionsförslagen får ses som steg mot en obligatorisk bostadsförmedling av den typ som ovan avstyrkts. Även detta motionsförslag avstyrks.

I motionen 1979/80:1832 (m. c) yrkandet 1 föreslås att det grundläggande rekvisitet för ett kommunalt beslut om bostadsanvisningsområde direkt knyts till situationer när det råder bostadsbrist eller när vissa befolkningsgrupper inte kan beredas godtagbara bostäder. Motionärerna anser att en kommunal målsättning om en mer allsidig befolkningssammansättning inte skall vara tillräcklig grund för att lagen skall kunna tillämpas.

Enligt utskottets mening skulle ett bifall till motionsförslaget kunna medföra en inte godtagbar begränsning av syftet med lagstiftningen. En utredning som visar huruvida befolkningssammansättningen är allsidig eller inte kan uttryckas i mätbara termer. På motsvarande sätt kan också belysas om åtgärder behövs. Eventuella skillnader i ambitionsnivåerna mellan olika kommuner kommer till uttryck genom den frihet de har när det gäller att fatta beslut och inte genom eventuella svårigheter att tolka de i lagen angivna grundförutsättningarna.

Den sistnämnda motionens yrkande 6 innehåller förslaget att kombinerade lägenheter – t. ex. bostad/kontor – skulle undantas från lagstiftningen genom ett tillägg till 1 § andra stycket. Motionärerna åberopar den i 12 kap. 36 § jordabalken stadgade överlåtelseätten beträffande lägenhet som helt eller till väsentlig del används för handel, hantverk, industri eller annan förvärvsverksamhet. Denna rätt som sådan inskränks emellertid inte genom lagförslagen även om husägaren inte får medverka till överlåtelsen enligt 6 § första stycket.

När det gäller att i beslut om bostadsanvisningsområde ange de geogra-

fiska gränserna eller att endast lägenheter av visst slag skall beröras kan självfallet uppstå vissa avvägningar där lagförslagets motiv inte lämnar fullständig vägledning. Utgångspunkten är emellertid även i dessa hänseenden det behov av åtgärder som de faktiska förhållandena visar. Lagförslaget ger här kommunerna relativt fria valmöjligheter. Det finns f. n. inte anledning till ytterligare preciseringar i denna del.

I motionen 1979/80:1832 (m. c) yrkandet 2 föreslås vidare den ändringen av 2 § att beslut får fattas först sedan kommunen sökt lösa frågan genom avtal med berörda husägare eller deras organisationer.

Ett kommunalt beslut om att ange ett bostadsanvisningsområde föregås av att bl. a. fastighetsägarna och deras organisationer får tillfälle att avge yttranden. I detta sammanhang finns möjlighet att erbjuda frivilliga åtaganden i fråga om anvisingsnormerna för att därmed åstadkomma att kommunens intressen helt tillgodoses genom avtal såsom framgår av propositionen (s. 21, 27). I så fall behövs inte något kommunalt beslut. Motionärernas syfte i denna del får anses beaktat redan genom lagförslaget.

3.1.3 Beslut fattas av kommunstyrelsen

Förslaget att kommunstyrelsen och inte kommunfullmäktige tillagts beslutanderätten motiveras endast med syftet att skapa möjligheter till förvaltningsbesvär. Avsikten har sålunda inte varit att göra något allmänt principiellt avsteg från de kommunala beslutsprinciperna. Invändningar har inte heller rests i motioner – det kan inte förutsättas annat än att kommunstyrelsens beslut har den avsedda förankringen i den kommunala opinionen. Det kan noteras att kommunalbesvärskommittén behandlar vissa härtill anknyttande frågor. Utskottet har inte funnit skäl påkalla uttalanden för eller regler om att kommunstyrelserna skall kunna delegera sina beslutsbefogenheter.

3.1.4 Delgivning av beslut

Enligt lagförslaget skall kommunstyrelsen underrätta bl. a. berörda husägare om det lagakraftvunna beslutet och därvid ge besked om vilka inskränkningar som följer därav. Lagrådet anför att i dessa fall kungörelse-delgivning knappast kan komma i fråga. Lagförslaget innebär bl. a. att kommunen har att bevaka överlåtelse av berörda hus och se till att den nye ägaren delges motsvarande underrättelse. I motionen 1979/80:1839 (vpk) yrkandet 1 (delvis) föreslås att kommunens beslut utan delgivning skall gälla mot ny ägare av huset. Utskottet godtar propositionsförslaget i även denna del men förutsätter att erfarenheterna därav följs upp för att kunna grunda eventuella fortsatta överväganden.

3.1.5 Förvaltningsbesvär

I propositionen har stor vikt lagts vid att det kommunala beslutet skall kunna överprövas efter förvaltningsbesvär. Syftet anges (s. 28) vara att få en opartisk avvägning mellan kommunens och berörda enskildas intressen. Avsikten har emellertid inte, enligt vad utskottet erfarit, varit att få till stånd en prövning av ett vidare beslutstema än det som förelagts kommunen i lagens 1 §. Lagrådet (s. 112) synes också ha utgått från att denna prövning inte torde bli avsevärt mycket effektivare än om talan, efter kommunalbesvär, i stort inte kunnat avse lämpligheten av beslutet. Det är en självklarhet att eventuellt kvarstående invändningar mot lagstiftningens lämplighet som sådan inte får påverka besvärprövningen.

Det får noteras att de föreslagna reglerna utesluter kommunalbesvär även från andra än sakägarna när det gäller beslut om bostadsanvisningsområde och att kommunalbesvär kan anföras mot de kommunala följdbesluten.

3.1.6 Upplåtelseförbudet m. m.

När en husägare delgetts den underrättelse som utskottet ovan nämnt får han inte upplåta en lägenhet som omfattas av beslutet till annan än en bostadssökande som kommunen anvisar eller till kommunen. Han får inte heller medverka till att hyresrätten till en sådan lägenhet överläts eller lägenheten upplåts i andra hand utom i vissa angivna situationer. Dessa angivna förbud gäller dock bl. a. inte om upplåtelsen beror på anställning hos husägaren och lägenheten även tidigare använts för detta ändamål. Förbuden gäller inte heller när tidigare hyresgäst efter ombyggnad får återflytta till likvärdig lägenhet.

I motionen 1979/80:1832 (m. c) yrkandet 3 föreslås en ändring av 6 § andra stycket, enligt vilket upplåtelseförbudet m. m. inte heller skulle gälla i vissa ytterligare situationer – hänvisning sker till reglerna i 12 kap. 46 § första stycket 5 och 10 jordabalken. Den första punkten avser den situationen att lägenheten inte vidare skall användas för bostadsändamål. Den senare punkten anger den generella besittningsskydds-brytande situationen att avflyttning inte strider mot god sed i hyresförhållanden eller det eljest är obilligt för hyresgästen att hyresförhållandet upphör.

När det gäller det fall att lägenhet inte skall användas som bostad får motionärernas intressen anses tillgodosedda – lagstiftningen avser endast bostadslägenheter. Hänvisningen till generalklausulen i p. 10 motiveras i motionen med exemplen att lägenhet skall nyupplåtas som fastighetsköttarbostad eller hyras ut till närstående. I och för sig gäller de besittningsskydds-brytande grunderna i 12 kap. 46 § jordabalken även när en husägare säger upp kommunen till avflyttning. Den teknik som har valts i lagförslaget torde i denna del allmänt sett syfta till att hindra att bostadsanvisningslagen kringgås. Regleringen har därför inte kunnat ske genom en allmän

hänvisning till de besittningsskyddsbrytande reglerna. Kommunens intressen i avvägning mot hyresvärdens har en större tyngd än när det gäller hyresgäster i allmänhet. Detta framgår bl. a. av lagrådets bedömning (s. 124) att generalklausulen i 12 kap. 46 § 10 jordabalken inte kan åberopas mot kommunen i andra fall än då ny upplåtelse inte är aktuell. En annan sak är att kommunen när den tar i anspråk sina rättigheter kan ta hänsyn till speciella, även oreglerade förhållanden. Det finns anledning att anta att kommunen därvid beaktar klara behov av en ny fastighetskötarbostad och inte heller har intresse av lägenheter med t. ex. speciell inredning som kan komma till användning om en tidigare verksamhet skall fortsättas. Utskottet har emellertid inte funnit att skäl visats för ytterligare undantag från upplåtelseförbudet och avstyrker därför motionsförslaget.

Utskottet har ovan avstyrkt förslaget i motionen 1979/80:1832 (m, c) yrkandet 6 om att kombinerade lägenheter – t. ex. bostad och kontor – skulle undantas från lagen genom ett tillägg till 1 §. Yrkandet omfattar emellertid även det alternativa förslaget att undantaget tas in i 6 § första stycket. Utskottets avstyrkan av huvudförslaget gäller emellertid även denna alternativa tekniska lösning.

Allmänt sett torde tillämpningssvårigheter närmast kunna uppkomma då hyresvärdens medverkar till byte. När hyresgästen har beaktansvärda skäl har värden endast att pröva om han vill utnyttja möjligheten att säga nej om han själv anser sig få påtaglig olägenhet. Det är önskvärt att effekterna av bl. a. tillämpningen av denna begränsning av förbuden i 6 § första stycket följs.

3.1.7 Meddelande om upplåtelse

Motionen 1979/80:1832 (m, c) innehåller i yrkandet 7 förslaget att 7 § – liksom enligt lagrådsremissen – kompletteras med regeln att husägaren skall anses ha fullgjort sin underrättelseplikt om han sänt meddelandet i rekommenderat brev under mottagarens vanliga adress. Lagförslaget ger i motsvarande del ingen annan föreskrift än att meddelandet skall vara skriftligt.

Denna husägarens underrättelse till kommunen är av grundläggande betydelse för det fortsatta förfarandet. Lagrådets grunder för förfarandet utgår också från att husägaren skall hållas skadeslös om utan hans förskyllan upplåtelsen fördröjs på grund av anvisningsförfarandet. Utskottet har emellertid med hänsyn bl. a. till att dessa meddelanden riktas till kommunalt organ med diarieföring och till husägarens intresse att bevaka att kommunen lämnar besked inte funnit tillräcklig anledning att förorda en föreslagen bevisregel.

3.1.8 Upplåtelser och villkoren för dem

Yrkandet 4 i motionen 1979/80:1832 (m. c) innebär att 8 § skulle kompletteras med ett nytt andra stycke enligt vilket kommunen vid anvisning av bostad skall ta hänsyn till såväl den anvisade hyresgästens behov av bostad som husägarens och övriga hyresgästers intressen. Det finns emellertid enligt utskottets mening inte någon anledning att i lagstiftningen ta in en allmän deklaration om just dessa aspekter på den kommunala förmedlingsverksamheten.

3.1.9 Ersättningsreglerna

Det närmast ovan upptagna förslaget följs upp med ett förslag i motionens yrkande 5 om att 10 § skall tillföras en regel som ger husägaren rätt till skadestånd om kommunen gör en direkt felbedömning enligt det förordade nya andra stycket i 8 §. Förslaget avstyrks redan med hänvisning till utskottets bedömning i huvudfrågan.

I motsatt riktning går förslaget i motionen 1979/80:1839 (vpk) yrkandet 1 (delvis) om att 10 § med dess skadestandsregler helt skall utgå. Skadestandsregeln behövs emellertid som ett incitament för kommunen att undvika en förhållning av anvisningsförfarandet. Motionsförslaget avstyrks.

3.1.10 Påföljder i vissa fall, m. m.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förbudet att hyra ut lägenhet eller att medverka till överlåtelse eller andrahandsupplåtelse kan enligt förslagets 12 § dömas till böter. Motionen 1979/80:1839 (vpk) yrkandet 1 (delvis) innehåller bl. a. förslaget att påföljderna skall knytas även till underlåtenhet som sådan att lämna föreskriven underrättelse. Sådana förfaranden från husägarens sida motverkas emellertid av att han då inte får rätt till ersättning för skada om lägenheten står outhyrd. Förslaget avstyrks.

Utskottet avstyrker också förslaget i det sistnämnda motionsyrkandet att husägare som dömts till böter skall friställa lägenhet som upplåtits i strid mot förbudet. En sådan ordning kan tyngst drabba en hyresgäst i god tro.

3.2 Förslaget till lag om ändring i jordabalken

Yrkandet 1 i motionen 1979/80:1839 (vpk) torde i vad det rör kommunens överlåtelse rätt ha avsetts vara knutet till i propositionen föreslagen lydelse av 12 kap. 34 a § jordabalken. Regeringens förslag innebär att kommunen får överlåta hyresrätten till en lägenhet, även om husägaren bestrider det, om hyresnämnden lämnar tillstånd. Sådant tillstånd skall lämnas om överlåtelserna kan ske "utan påtaglig olägenhet för hyresvärderna". Prövningen avser

sålunda endast hyresvärdens och inte kommunens intresse. Den har avsetts vara densamma som nämnden nu gör i bytesärenden enligt 35 § (prop. s. 52). Upplåtelse i andra hand kräver inte medgivande eller tillstånd. Motionärerna anser att kommunen fritt bör kunna även överlåta sin hyresrätt.

Bostadsministern har (s. 53) utgått från att de här aktuella överlåtelserna i allmänhet blir utan betydelse för hyresvärden men att det ibland kan vara skäligen att kommunen kvarstår som ansvarig för de ekonomiska förpliktelserna enligt avtalet eller att annan säkerhet ställs. Utskottet godtar dessa bedömningar. Motionsförslaget avstyrks därför.

3.3 Övriga lagförslag

Förslagen föranleder ingen erinran från utskottets sida.

3.4 Bostadsförmedlingens roll

I motionerna 1978/79:788 (s) yrkandet 5 och 1979/80:1833 (s) yrkandet 11 föreslås att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inriktningen av bostadsförmedlingen. Det förordas att förmedlingen bör inriktas dels på att i samarbete med sociala myndigheter bereda särskilt behövande en god bostad och eftersträva en allsidig hushållssammansättning i alla bostadsområden, dels på att erbjuda bostadspolitisk konsumentupplysning.

Statliga riktlinjer för den kommunala bostadsförmedlingen finns endast i de regler i bostadsfinansieringsförordningen enligt vilka en förmedlingsrätt ställs som förutsättning för bostadslån. Den förmedling av bostäder som kan återföras till skyldigheten enligt bostadsförsörjningslagen eller eljest faller inom den kommunala kompetensen får sin närmare utformning genom kommunala beslut. Svenska kommunförbundet har lämnat rekommendationer i dessa frågor. Motionsyrkandena torde inte syfta till att ändra denna principiella ordning.

Det föreslagna uttalandets centrala innehåll täcks inom denna ram av grunderna för den föreslagna bostadsanvisningslagen, vars huvudsyfte just är att erbjuda kommunerna ett instrument för en mer aktiv förmedlingsverksamhet, inriktad bl. a. på att skapa en allsidig hushållssammansättning. Motionärernas syfte får därför anses helt tillgodosett även utan ett föreslaget tillkännagivande.

3.5 Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *begäran om lagförslag m. m.* att riksdagen avslår motionerna 1978/79:395 och 788 yrkandet 4,

2. beträffande *alternativa förslag* att riksdagen avslår motionen 1979/80:752.
3. beträffande *obligatorisk bostadsförmedling* att riksdagen avslår motionerna 1978/79:396 yrkandet 20 och 1839 yrkandet 2.
4. beträffande *bostadsunvisningslagen* att riksdagen med avslag på motionerna 1979/80:1832 och 1839, yrkandet 1 i motsvarande del, antar regeringens förslag.
5. beträffande *ändring i jordabalken* att riksdagen med avslag på motionen 1979/80:1839, yrkandet 1 i motsvarande del, antar regeringens förslag.
6. beträffande *lagförslagen i övrigt* att riksdagen antar regeringens förslag till
 - a. lag om ändring i bostadsrättslagen (1971:479),
 - b. lag om ändring i lagen (1973:188) om arrendenämnder och hyresnämnder,
 - c. lag om ändring i lagen (1974:1082) om bostadsdomstol.
 - d. lag om ändring i lagen (1973:189) med särskilda hyresbestämmelser för vissa orter.
7. beträffande *bostadsförmedlingens roll* att riksdagen avslår motionerna 1978/79:788 yrkandet 5 och 1979/80:1833 yrkandet 11.

Stockholm den 21 februari 1980

På civilutskottets vägnar

PER BERGMAN

Närvarande: Per Bergman (s), Rolf Dahlberg (m), Oskar Lindkvist (s), Lars Henrikson (s), Knut Billing (m), Elvy Olsson (c), Maj-Lis Landberg (s), Bertil Danielsson (m), Birgitta Dahl (s), Sven Eric Åkerfeldt (c), Magnus Persson (s), Bertil Dahlén (fp), Kerstin Andersson i Hjærtum (c), Margareta Palmqvist (s) och Kerstin Ekman (fp).